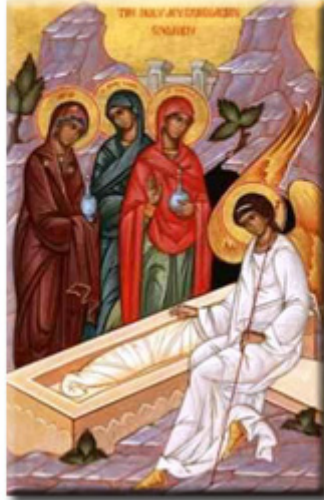

Κυριακή των Μυροφόρων

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

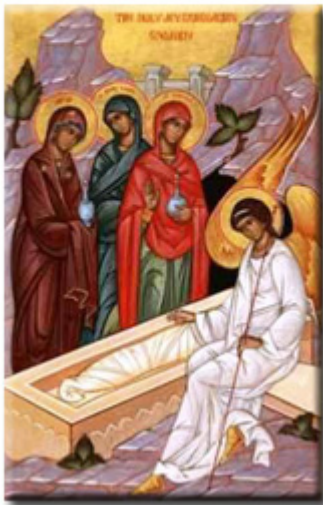
ΟΙ ΚΙΝΗΤΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

ΟΙ ΚΙΝΗΤΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Η δεύτερη Κυριακή μετά το Πάσχα είναι

αφιερωμένη στις **Μυροφόρες** σ' εκείνες τις γυναίκες οι οποίες, τηρώντας τα ιουδαϊκά έθιμα πήγαν να μυρώσουν το νεκρό σώμα του δασκάλου τους, του Ιησού.

Ο Κύριός μας, όπως τουλάχιστον γνώριζαν οι γυναίκες αυτές, είχε αποκαθλωθεί από τον Σταυρό από τον Ιωσήφ, που ήταν άρχοντας στην περιοχή της Ιουδαίας που ονομαζόταν Αριμαθαία. Ο άρχοντας αυτός ζήτησε την άδεια από τον Πιλάτο να

πάρει το σώμα του Ιησού και να το ενταφιάσει. Πράγματι, το πήρε και το έβαλε σε έναν τάφο, όπου κανένας δεν είχε ταφεί μέχρι τότε.

Εδώ, παιδιά, θα πούμε ότι δεν πρέπει να έχουμε στον νου μας έναν τάφο σαν αυτούς που υπάρχουν σήμερα στα χριστιανικά κοιμητήρια, τα νεκροταφεία. Οι Ιουδαίοι, και γενικότερα οι Εβραίοι, θάβουν τους νεκρούς τους σε τάφους θολωτούς, κάτι σαν σπηλιά. Για να το καταλάβετε, θυμηθείτε την εικόνα της Ανάστασης του Λαζάρου. Επίσης, δεν βάζουν τους νεκρούς μέσα σε φέρετρο, αλλά τους τυλίγουν με τα σάβανα, που είναι φαρδιές λωρίδες από λευκά πανιά. Αφού τους βάλουν μέσα στον τάφο, τον κλείνουν. Έτσι έκλεισαν και τον Τάφο του Κυρίου μας με μια πολύ μεγάλη πέτρα.

Σύμφωνα με τα έθιμα, μερικές μέρες μετά τον θάνατο κάθε ανθρώπου, έπρεπε να πάνε στον τάφο του και να αλείψουν με αρώματα (μύρα) το νεκρό σώμα του, σε ένδειξη σεβασμού, τιμής αλλά και ευχαριστίας. Το ίδιο ακριβώς θέλησαν να κάνουν και οι μαθήτριες του Κυρίου. Αλλά κανείς άνδρας δεν τις ακολουθούσε, κι οι ίδιες αισθάνονταν πολύ αδύναμες για να κυλήσουν τη μεγάλη πέτρα, που είχε μπει σαν πόρτα μπροστά στην είσοδο του Τάφου. Κι ήταν μεγάλη η έκπληξή τους όταν αντίκρισαν την πέτρα να είναι πεσμένη κάτω. Διστακτικά μπήκαν μέσα στον Τάφο κι είδαν έναν Άγγελο, που τις ανάγγειλε την Ανάσταση του δασκάλου τους και τις έστειλε να το πουν και στους μαθητές. Έτσι οι Μυροφόρες έγιναν οι πρώτες που αξιώθηκαν να μάθουν για την Ανάσταση.

Κυριακή των Μυροφόρων. Ευαγγελική περικοπή - Κατά Μάρκον. Κεφ. ιε' 43-47 & ιστ' 1-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾔτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκүλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῷς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εκείνον τὸν καιρὸν, ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Ἀριμαθαίας, βουλευτὴς καὶ ἄνθρωπος με υπόληψιν, ποὺ κι αὐτὸς περίμενε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τόλμησε καὶ παρουσιάστηκε στὸν Πιλάτο καὶ ζήτησε νὰ πάρει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πιλάτος ἀπόρησε ποὺ πέθανε κιόλας ὁ Ἰησοῦς, καί, ἀφοῦ προσκάλεσε τὸν αξιωματικὸ, τὸν ρώτησε ἀν εἶχε πολλή ὥρα ποὺ πέθανε. Καὶ ὅταν βεβαιώθηκε ἀπὸ τὸν αξιωματικὸ, χάρισε τὸ σῶμα στὸν Ἰωσήφ. Καὶ ὁ Ἰωσήφ, ἀφοῦ ἀγόρασε σάβανο καὶ κατέβασε τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρὸ, τὸν τύλιξε στὸ σάβανο, τὸν ἐνταφίασε σ' ἓνα μνημεῖο ποὺ ἦταν σκαμμένο σὲ βράχο, καὶ ἔσυρε μιὰ πέτρα μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μνημείου. Ὅταν γίνονταν αὐτά, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰωσή παρακολουθοῦσαν καὶ ἐβλεπαν ποῦ ἐνταφιάζεται ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ ὅταν πέρασε τὸ Σάββατο, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμῃ ἀγόρασαν ἀρώματα, γιὰ νὰ ἐλθοῦν νὰ ἀλείψουν τὸν Ἰησοῦ. Καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα, ποὺ ἦταν ἡ πρώτη μέρα τῆς ἐβδομάδας, ξεκίνησαν πολὺ πρωΐ καὶ ἔρχονταν στὸ μνημεῖο, καὶ ἐφτάσαν ἐκεῖ με τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου. Κι ἔλεγαν μεταξύ τους· ποῖος θὰ μας κυλίσει τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μνημείου; Καὶ καθὼς σήκωσαν τὰ μάτια τους, εἶδαν πὼς ἡ πέτρα εἶχε ἀποκυλισθεῖ· κι ἦταν μιὰ πέτρα πολὺ μεγάλη. Καὶ ὅταν μπήκαν στὸ μνημεῖο, εἶδαν ἓναν λευκοφορεμένο νέο νὰ κάθεται στὰ δεξιὰ καὶ ἀπὸ τὸν φόβο τους τὰ ἔχασαν. Καὶ ὁ νέος τους λέει· μὴν τὰ χάνετε ἀπὸ φόβο· τὸ ξέρω πὼς ζητάτε τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ, ποὺ τὸν σταύρωσαν· ἀναστήθηκε, δὲν εἶναι ἐδῶ· νὰ ὁ τόπος ποὺ τὸν ἔβαλαν. Ἀλλὰ πηγαίνετε καὶ πέστε στους μαθητὲς τοῦ καὶ μάλιστα στὸν Πέτρο, πὼς πηγαίνει μπροστὰ ἀπὸ σας στὴ Γαλιλαία· ἐκεῖ θὰ τὸν δεῖτε, καθὼς σας εἶπε. Καὶ οἱ γυναῖκες βγήκαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο κατατρομαγμένες καὶ κατασαστοσμένες καὶ ἀπὸ τὸν φόβο τους δὲν εἶπαν τίποτε σὲ κανέναν.

Μπορείς να ακούσεις το τροπάριο για τις Μυροφόρες, που ψάλλεται στον όρθρο της Κυριακής.

Your browser does not support the audio element.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

